

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

társadalmi és közgazdasági hetilap,

„Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” hivatalos közlönye.

== Megjelenik minden vasárnap. ==

Előfizetési ár:

Egész évre 6 kor. fél évre 3 kor. egye. szám 20 fillér.
Előzetési pénzek és reklamációk Hirschl N. könyv-
dájába küldendők.

Felelős szerkesztő:

SINKOVICH ELEK

Kiadó: A Vendvidéki Magyar Közművelődési Egyesület.

kezesítok, levelek s egyéb szerkesztéségi köztevények a
lap szerkesztésébe küldendők.

Hirdetési díj: 4 hasabos petisur egyszeri hirdetésnél 20 fill.
hosszú hirdetésnél soronként 12 fill.

NYíltter petisura 50 fill.

Kisiparosok ébredjétek.

Hétszázzezen vannak önállóságra hivatott kisiparosok és eddig mégis szóltanul, tétlenül nézték saját süllyedésüket, pusztulásukat, a helyett, hogy mindannyian tudatára ébredtek volna emberi voltuknak, kötelességüknek és gyenge szétforgácsolt erőiket egyesítették volna, hogy az örök emberi jog nevében megizmósodott karuk fáradtságos munkájának tiszteletét, becsületét vivjanak ki!

Hétszázzezen állanak itt, ezen az ezeréves anyaföldön, árván elhagyottan, száműzöttben ama kisiparos állampolgárok, kik egykoron erős biztosítékát, hathatós támaszát képezték a magyar alkotmányának és közszabadságnak! Panaszkodtak s panaszkodnak a társadalom mellőzése és a gyáriparnak sok helyütt jogosulatlanul fojtogató versenye miatt, de önön hibáikra sohasem gondoltak! Igaz és jogos ügyüket mindig másra idegen elemekre bízta, gyámkodás alatt éltek, járom alatt nyögtek, ahe-

lyett, hogy kiszabadították volna magukat e jogosulatlan korlátok közül és Istenadta tehetségükkel saját erőik egyesítésével fogtak volna hozzá önönmaguk megmentéséhez! Eddig mindig reményvesztetten, kétségbeesetten — mintha már ennek így kellett volna lennie — szemlélték az őket fokozatosan ért csapásokat, ahelyett, hogy önbizalommai, jövőbe vetett remény-nyel fogtak volna testvéri jobbot és a küzdelembe belevitték volna egyesített erőiket ezen évtizedes és soha fel nem tartóztatott pusztulás megakadályozására!

Ily tétlenségben voltak kisiparosaink évtizedek óta.

Kisiparosok! Vessetek fátyolt e siralmas multra, amikor vétkezettek nemesak testvéreitek, de önönmagatok ellen is! Feledjétek a multat, amidőn az egyenletlenség a széthúzás törte össze minden reménységteket, bizalmatokat!

Kisiparosok! Nagy nemzeti feladatok előtt áll az ország! A nagy gaz-

dasági kérdések megoldásánál elkerülhetlenül szükség van a kisiparosok akaratának megnyilatkozására.

Egy új idő, egy új korszak nyílt meg számatokra az újjászületés, az ébredés korszaka, mely megadta az utat, hogy egyedüli erőitekkel egyedüli vagyontokkal, munkáttal szerezteket vissza azokat, a benéteket megillető jogokat, melyekre szükségetek van nemesak néktek, hanem ennek az ezeréves anyaföldnek is, melynek még nemzeti ipara nincs, de ti akartok teremteni.

Kisiparosok! Ez a jogos fellendülés, ez az új korszak megköveteli tőletek, hogy egyesített erőitek egyesített munkáját vigyétek be a küzdelembe!

Az első lépés már megtörtént. A zászló már ki van bontva! Mult év karácsonyánapján 1901. december 26-án az ország szívében, Budapesten, bontotta azt ki mintegy kétezer öntudatra ébredt kisiparos. E zászló tisztelettel, becsülettel és munkával lett megalakotva!

TÁRGYA.

Virágok.

Panaszkodtán az ibolyának,
Hogy sígő — érzés, fájdalom
Hiletik csak poeta — lelkem.
Hogy folyton rólok szól dalom.

S a ki virág csacsogva így szólt:
„Széles vagy 's bohó . . . !
Ha mámorról, kéjről dalolsz majd:
Fehér hajad lesz 's öszütő . . . !
„Az esti szél nekem halálfaulma . . .
A napsugár is csak mécsvilág.
S ki éjszakánkint töbet sírna nálam
E báronyos mezőn nincs oly virág.

Hová a szellő bujdoskolni jár csak
A nagy hegyen túl, erdő rejtekén
Ha megtalálod főhehér szerelmem
Kérdezd meg őt: mért nem lehet enyém?*

Hová a szellő bujdoskolni jár csak:
Halott virágra rá borult a lomb . . .
A nagy hegyen túl, erdő rejtekén:
Egy kis madár fájdalmasan dalolt.

Bóta Szilárd.

Gyógyulás.

Kiesi igénytelen faluban történt a mit elmondandó vagyok. Igénytelen kis viskókból állott az egész helyiség, csak a leányok a kik ezekben a viskókban laktak, azok voltak szépek csudilatosan szépek. Egyik szebb, virulóbb a másiknál, de mégis valamennyi között a legszebb volt Török Mártha.

Alig volt még 18 éves Karcsu természetű, széke, selyemhaju. Szeme egy-egy darabja volt a kék firmamentumnak.

A szülőit még gyermek korában vesztette el és gyermekesével nem tudta átérezni azt az égető fájdalmat, a melyet az édes szülő halála okoz. Nem voltak fájó emlékei, csak mosolyogni tudott. Az öreg nagyapó vette pártfogásába az árva. Ő nevelte fel, ő őrizte figyelemmel.

Szerette is őt Mártha igazán, de azért szerette a falu legszebb legényét, Kovács Sándort is. Már gyermekkorukban megszerették egymást, abban az ártatlan korban, a mikor először kezdett Sándor a Mártha aranyszőke hajában gyönyörködni.

A mit a két gyermek először egymás iránt érzett, csak barátság volt: az ifjú szív legtisztább szerete. De mikor az évekkel együtt a szív érzelmé is kinyílt, akkor ez az érzelem nem volt már barátság: több volt: szerelem.
Az a vadszőlővel befuttatott lugas ott a há-

zík előtt, az volt a találkozó hely minden alkonyatkor, a mely szeliden takarta el őket a kíván. csi szemek elől. Itt ülnek együtt minden este. A legény halkán susog oda annyi szépet, annyi édeset, a mire olykor-olykor elpirul a Mártha szép arca. Azt aztán persze meg kell ismét felhítenni! Sándor erre is kész. Odatapasztja lázas, szerelem-tótt ittas ajkát Mártha orcájára, de minél jobban csókolja, annál pirosobb lesz. Ezen aztán jót nevetek mindketten: tetszett nekik ez a gyerekság, hisz még oly fiatalok, oly boldogok voltak . . .

Czifra Julis fiatal özvegy volt. Haja sötét, mint az éj-ajka piros mint a cseresznye . . . Bomlotak is utána a legények: akárhány odaadta volna mindenét egy csókjáért . . .

De mikor neki Kovács Sándor kellett. Annak a kedvéért állt ki minden este a legszebb víganójában az utcájából.

— Hej Kovács Sándor, édes lelkem, nem állana meg egy szóra?
— Akár kettőre is!
— Azt mondják, mióta Török Mártával jegyben jár, nem is akar más szemébe nézni.
— Mondják? Hát akkor igazuk van.
Ugysem gyömul meg a nézéstől senki.
— És ha én gyógyulnék meg?
A Sándor összeresztett erre a hangra. Fol-

Kibontották a „Kisiparosok Országos Szövetség”-ének zászlaját itt a fővárosban, hadd lássák és hadd olvassák a sorsotokat intéző körök, hogy ezer és ezer becsületes munkás polgára e hazának áll itt egymagában, akinek nem adatott meg az, minek meg kellett volna adatnia: méltó és jogos elismerés államfentartó munkájának!

Ennek a kibontott zászlónak mely csoportosítani van hivatva e szervezetlen hatalmas osztályt, — tisztán, szeplőtlenül kell lobognia, hogy hirdethesse a magyar kisiparos munkájának örök dicsőségét!

Ez a zászló, e szövetség közös édes testvére, közös családjá lesz az árván hagyott magyar kisiparos osztálynak! E szövetség van hivatva megvédeni minden vonalon a kisiparosok érdekeit; ez lesz szószólója, képviselője és hü tájra a kisiparosok bajainak, panaszaiknak, követeléseinek, jogainak!

Kisiparosok! Értsétek meg valahára az egyesített erőben rejlt hatalmat! Ébredjétek már egyszer fel évtizedes tespedésekéből! Vessétek már le magatokról a mult köpenyegét és tudjátok meg, hogy mi erősek vagyunk!

Csak akarnatok kell s megfogjátok látni, hogy ennek a hétszáz ezer megizmosodott karnak egyesített erejét bámulni fogja országvilág!

És értsétek meg jól, itt nem szövetezetről, ahová hetenkint kell beszolgálni keservesen szerzett filléreiteket, hanem a ti saját véreiteknek testvéreiteknek a kisiparosoknak társadalmi egyesüléséről: a „Kisiparosok Országos Szövetségéről” van szó!

Kisiparosok! Ha csak egy cseljé volna is e szövetségnek, hogy szervezzen benneteket az ország minden zugában és figyelmeztessen benneteket emberi voltotokra, már ekkor is nagy cselzt tűzött maga elé, melynek győzelemre jutását mindannyiatoknak elősegíteni kell! A ki ezt nem teszi, az megtagadja önönmagát, saját életét!

A kisiparos ezen új korszakának magasztos harcában, mely nem emberirtó és ágyuval kivett, hanem ember boldogító és munkaszükséglettel vívott nemes, tiszteletre méltó küzdelem lesz — álljon tehát sorompóba minden egyes magyar kisiparos polgár!

Az eszmék minél szélesebb körű kibontakozásához minden egyes kisiparosnak elvárható csatlakozása és működése. Fogjon mindenki tollat, írja meg mindenki saját eszméit, melyekben nem a szép fogalmazványt, hanem a tartalmat kell mérlegelni, hogy nagyobb tapasztalattal, szélesebb körű ismerettel erőben meggyarapodva küzdhessetek: munkátok teljes elismerésének győzelemre jutásáért!

Kisiparosok! Van e egy ember is köztetek, akinek nem dobnan meg a szíve, ha a magyar kisiparosság jelenlegi helyzetére gondol? Van-e egy is köztetek, ki siket marad arra, amikor arról van szó, hogy ennek a 700 000 munkás állampolgárnak az ország szívében, Budapesten ott látsuk független szószólóját: a „Kisiparosok Országos Szövetségé”-t? És van-e a magyar társadalomnak csak egyetlen egy tagja is, mely ne rokonszenvezne a kisiparosok ez igaz és jogos mozgalmával?

Ebben a testületben benne kell lenni minden magyar kisiparos érzésének, gondolatának, szíve dobbanásának és munkája büszkeségének!

Ne legyen kisiparosok köztetek egy sem, kinek munkája ott ne legyen e hatalmas védbástya megeremtésében! Ennek a nagy nemzeti ügynek megalkotásánál ott kell lenni minden kisiparos egy szemernyi hozzájárulásának. Naponkint egy fillérnyi rész hozzájárulását kérjük e védbástya megeremtéséhez!

Nem áldozat ez tulajdonképen, hanem csak bensőleg jövő tiszta adomány, melylyel minden kisiparosnak hozzá kell járulnia, e nagy nemes és jogos ügye kitűzött cseljainak előbbre viteléhez!

Kisiparosok! A munkával kibontott zászlót vegyétek a kezetekbe, hogy

azt munkával diadalmasan hozzátok vissza a küzdőtérre! Töletek, közharcosoktól függ most már, hogy ez csakugyan így legyen! Csak akarni kell és az ige testé válik.

Gerő Ernő,

a „Kisiparosok Országos Szövetség” ügyvezető titkára.

Helyi, vármegyei és vegyes hírek.

— **A pápa jubileuma.** Az egész katolikus világ nagy örömmünepet tartott f. hó 20-án. Ugyanis e napon volt Ó Szantsége XIII. Leo pápa uralkodásának 25-ik évfordulója. Negyedszázada immár annak, hogy Ó Szantsége, miut a legnagyobb pápák méltó utódja, az isteni Gondviselés áldott kezéből szent Péter trónján uralkodik. Gyöngye testtel, de annál erősebb lélekkel vezeti azok hajó kormányát, amelyben milliók és milliók vezetnek az élet vihar-korcsaita tengerén az örök údváratja felé. Az ő rendkívüli szelleme, bámulatos bölcsessége, gondteljes munkássága és apostoli buzgalma gazdagon árasztja szét áldásait az egész világra. Egyházmegyeinkben a pápa jubileumát koronázatásának évfordulóján márcziut 3-án fogják megünnepeelni.

— **Heislér Károly** a helybeli szolgabíró hivatalhoz utjonnan beosztott szolgabíró mult hó 28-án bájos ifju nevével együtt Muraszombata érkezett és f. hó 1-én elfoglalta hivatalát.

— **Áthelyezés.** Tóth Antal péterhegyi törvényhatósági utbiztos Muraszombata helyezett át az itteni utbiztos nyugdíjaztatása folytán megüresedett állásra.

— **Új anyakönyvezető.** A helygymnázium igazgatójának vezetésével megbízott min. kir. miniszterének a tótkeresztúri anyakönyvi kerületbe Douglas László segédjegyzőt nevezte ki.

— **Az anyakönyvezetők tiszteletdíja.** A helygymnáziumter a Vasvármegye területén alkalmazott anyakönyvezetők és anyakönyvezető helyesek tiszteletdíját 40 koronával felemelte.

— **Matyás az igazságos király szobra.** Husz év előtt K. lozsvár mozgalmat indított meg, hogy Magyarország nagy királyának Matyásnak az igazságosnak szülővárosában méltó szobor állítsassék. A szobor költsége a nemzettől kérták a biztató nemzetre elkészült a szobor, mely ma az érczöntőben készen, már csak a felállításra vár. Egyelőre ennek utjában áll az a sajnálatos körülmény, hogy a szükséges költségre még mintegy 60 000 korona hiányzik. Kolozsvár közönsége a lehetőt megtette, de kimerít s így kénytelen a magyar haza ama fához fordulni nek szavával, kik a nagy király emléke iránt való kegyelestől és cselzra áldozni készek és képesek. A hazánai adományok vagy közvetlenül, vagy pedig bármelyik fővárosi vagy vidéki hírlop szives k. zvetítésével a Matyás szobor bizottsághoz Szavacsina Géza kir. tanácsos, polgármester kezéhez. Kolozsvárt czim alatt küldendők be.

Kuszkó István,

jegyző.

Dr. Haller Károly,

miniszteri tanácsos, elnök.

— **Miniszteri elismerés nyugdíjazott tanítók és övök részére.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter még 1896. e-ben kiadott körrendeletében azon elhatározásának adott kifejezést, hogy a hosszabb ideig buzgón működött tanítókat, illetve tanítóneket nyugdíjaztatásuk alkalomával mi-

emelte a szemét a Julis kigyulladt arcára, egy darabig ott felejtette a tekintetét a piros ajkán, aztán hirtelen, mintha valamit gondolt volna, sarkon fordult s szó nélkül ott hagyta a csafia asszonyt. Egyenesen a Törökék háza felé tartott.

Észrevette Mártha is, hogy Sándor ma nem mond neki annyi szépet mint máskor: úgy el-el gondolkozik valamin. A mit mond nem olyan szívből jövő mint máskor.

Sándor nem tudta, hogyan, de folytonosan Julis volt az eszében. Ott csepengett a fulében az átkozott kérdés. És ha én meggyógyulnék?

Egyszer aztán nem állhatta meg tovább: benyitott Julishoz. Ha másként nem láthatja meg, hát felkeresi. . .

Mártha arca egyre halaványabb lett a butól, szemé vörösebb a sirástól.

— Hol marad a Sándor, nagyapó?

— Nem tudom én szentem. Bizonyosan sok a dolga.

— Sok a dolga? — mondja rá Mártha elgondolkozva. Bizony sok dolgot adhat Czifra Julis a szívének. . .

Bucsa volt a faluban. Ezen a napon kellett volna Sándornak Mártáht az oltár elé vezetnie. A helyett Sándor most Czifra Julissal rakta a ropogót, a korcsomban.

Tüzes szemé rátapadt a menyecske hófehér vállára. Karjai reszketve szorították a karcsú derekat. Észre nem vette, hogy Mártha a szobába lépett. De bezzeg meglátta Czifra Julis! Haj, hogy a szívébe nyílalott valami, a mint arra a leányra nézett; halvány volt nagyon, de ilyen szépnek nem látta őt soha.

Alig, hogy Mártha belépett, egy nyalka legény a tánczolgák közé kapta. Nem is ellenkezett a leány; ugys csak azért jött ide, hogy még egyszer kitánczolja magát, hogy megegyezzen lássa Sándort. Meg akarta neki mutatni, hogy ő is mulat, ha minijárt a szíve szakad is meg.

Sándor még akkor sem vette észre Mártáht, a mikor ez ott tánczolt mellette. Ő csak Julis szemét nézte. Ezek a szemek voltak üdvössége kárhözata, mindene. Pedig milyen jó lett volna, ha akkor észreveszi!

Török Mártha csak tánczolt. Járta egyre szilajabban, tüzesebben, míg egyszerre csak hangos sikoltással összerogyott.

Egy percz alatt meglátott a tánczosok, oda-futottak Mártához. . . a leány mereven, hiden feküdt a korcsma padlóján; érverése megszünt. . . balva volt. . .

Sándor is hirtelen visszafordult, nagyot dobnant a szíve, a mint megpillantotta azt a halvány leányt.

Mártha! Ez volt neki valaha az üdvössége, mindene. Az a hangos sikoltás kiábrándította. Ellökte az oldaláról azt a reszkető asszonyt, felkapta karjaita a leány éretlen testét, aztán rohant vele, ki a szabadba, egyenesen a Törökék háza felé.

A nagyapó el sem tudta képzelni, mi történt, mikor oly későn zörgöttek az ablakán. Reszketve segített be az ajtón azt a támolgó alakot, aki az ő legdrágábbját hozta a vállán. Most már értett mindent.

Segítsen rajta! az Istenért segítsen nagyapó! hörög Sándor.

Az öreg egyetlen szó nélkül oda helyezte Mártha testét a hófehér párnára, aztán két nehéz könyccsappal töröli ki a szeméből. Nem is jött oda több; ezek voltak utolsóik.

— Meggyógyult már, Sándor, nem kell neki segítség.

NAGY GYULA.

niszteri elismerésben részesíteni óhajta. Ezen körrendeletében meghagyta a kir. tanfelügyelőségeknek, hogy hosszabb szolgálatai időt nyújtójazatásukat kérő tanítók vagy tanítónők körvényeinek felterjesztése alkalmával minden egyes esetben az irányban előterjesztet legyenek. Minihogy azonban gyakran tapasztalta a miniszter, hogy az az irányban kívánt előterjesztések minden indoklás nélkül elmaradnak; emellett a korábbi rendelkezést az óvókra, illetve az óvodákra is kiterjesztve, újabb rendelkezéssel felhívja a kir. tanfelügyelőségeket, hogy az idézett körrendeletében foglaltaknak pontosan tegyék eleget s az olyan esetekben, midőn a tanítókat, illetve óvókat nem tartják miniszteri elismerésre méltónak, mindig jelezze az őket is, melyre ez a véleményt alapítják.

— **Előre gondoskodott.** Talabér József országos hatóságnak boldog sejtelméi vannak az idei szüreti néve Igon sok bört remé. mert hordórlól előre gondoskodott oly formán, hogy azokat éjjele egy kosárházi gazda pajtájából egyszerűen elgurtotta. A lopás azonban kitűnődött s most Talabér a járásbírósg börtönében fog tündöni a jövő szüretre.

— **Állat az emberben.** Berkeházáról jelentett ment a töt-kereszturi csendőrhöz, melyden értesítik, hogy a közegben egy lelketlen anya óroszakos után szodult meg magzatától. A nyomozás során elővezetett Kocsis Ann ferjezett nő, ki tettét eleinte tagadta ugyan, dacára hogy Horváth Adámé és Horváth Anna ottani lakosok a büntett mellett tanusodtek. Mikor azonban Kocsis Anna meggyözödött, hogy hiábavaló minden tagadás, töredelmesen vallani kezdett és elmondta, hogy január hó 26-án beállított hozzá Luthár Teréz, tökereszturi születésű és kosárházi illetőségű kuruzslóné és valami zsidrákdék bekente Kocsisné altestét. Néhány nap múlva megszabadult a vétkes asszony magzatától. Az öt hónapos teremést a konyhában egy fazékban, rongyban betakarva és teljesen feloszlásnak indulva találták meg. A szivtelen anyát és a bűnos kuruzslónőt feljelentették a szombathe yi kir. ügyészségnek.

— **A benzín robbanások meggátolása.** Az nobbi éveken oly gyakran előfutt benzín-robbanások arra indították a kereskedelmi miniszter, hogy a robbanások elkerülésére alkalmas övintézkedések céljából rendeletet bocsásson ki, melynek egyes pontjait az illetékes hatóságok már a benzín-motorral hajtott ipartelepek, valamint a benzín-tartás engedélyezésénél kötelessé figyelembe venni. A rendelet szerint a benzint csak jól zárt edényben avatlanok által hozzáférhetetlen, jól szellőztetett helyen szabad tartani, melyek közelében dohányozni, valamint világító lámpának vagy tűzhelynek lenni nem szabad. A tülságos aggályoskodást a hely kijelölésénél és az övrendszabályok megállapításánál a rendelet mindazonáltal elkerülendőnek tartja, nehogy ez az ipar szabad gyakorlásának rovására essék.

— **Hämopatia vérgyógyászat.** E helyen már több ízben lett ezen új gyógymódra utalva, mely valóban kiválóan értékes, mondhatni ma a legfontosabb és legjobb gyógymód. Nincs az a gyógyfűrdő, nem létezik az a gyógykezelés, mely oly tökéletes és tartós gyógyulást képes volna produkálni mint ezen egyszerű kellemes és semmi mulasztással egybekötött új gyógymód. Ezen új gyógymód nagykezelésű és genialis feltalálója, Dr. Kovács I. fővárosi orvos, e találmányával soha el nem hervadó baberókat és számtalan szenvedő betegnek örök halálját biztosította magának. Tizenegy évi tapasztalat mutatta, hogy a tavaszi kurák a legzebb sikerrel járnak asthma-, szív-, tüdő-, gyomor- és bél-bajoknál, ideghe eszgeknel, különösen neurasthenia, hysteria és makacs bérbajoknál. Olyan betegnek kik e felsorolt bajok egyikében szenvednek és máig gyógyulást nem nyertek, ösztönöz ajánljuk első sorban a vérgyógyászatot igénybe venni. Dr. Kovács I. kinek Budapest, V. Váci-körút 18. sz. I. emelet alatt egy e célzának szolgáló rendelő intézete van, ott naponta betegeket fogad és meghívóra betegeket látogat a fővárosban és a vidéken. Levélbeli megkeresésre szívesen szolgál felvilágosítással és tanácsal.

— **A régi hatosok.** A forgalomból kivett osztrák értékű husz, tíz és öt krajczáros ezüst pénzt az állampénztár mostandó a névérték ötven százalékával váltotta be. A hivatos lap vasárnapi számának közlése szerint a pénzügyminiszter a hatosok bevéltására tavaly február 8-ára kitűzött határidőt most további rendelkezésig meghozabította.

— **Visszaelés a megrendelések gyűjtésében.** Igen sok iparos ny akarja a megrendelések gyűjtéséről szóló 1900. évi XXV. törvény-cikk szigorú rendelkezéseit kijátszani, hogy iparigazolványt val s néhány napra vagy hetre idéző helyiséget is bérel, vagyis azt szinleli, hogy állandó üzlete van, holott pedig csak megrendeléseket gyűjt. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter most figyelmezteti az iparhatóságokat erre a visszaelésre és utasítja őket, hogy ügyeljenek föl az iparigazolványok kiadásával, rajjon az illetők részéről be-

jelentett telep helyéből (például vendéglő, vendéglófogadó) nem lehet-e minidjárt arra következtetni, hogy az illetők csak ideiglenesen és csak megrendelések gyűjtése végett tartózkodnak az illető városban, vagy községben. Fölhívja a hatóságokat a miniszter, hogyha ilyen visszaéléseket tapasztalásról, legott intézkedjenek a legszigorubb megtorlásról.

— **A fü közönetek.** Tek. Müller Albert ur Budapest, V. Vadász-utca 42. Mióta a kettősfilyanideleges keresztet öntől megrendeltem, annyim tölton viseli és meg vagyok róla gyözdve, hogy ki finó hatása van és csak az önkészlete, R. B. 86967, adta vissza anyám egészségét. számtalan hálaóra vagyok lekötözve annak, ki ezen kitűnő szert feltalálta és bátorodkom az ön készülékét mindenki ajánlani: kiváló tisztelettel Horváth János, Terestyéna, Vas megye.

— **Az ipar osodája.** Mindig az volt, ha az ipartermék oly olesó árban került forgalomba, hogy az feltűnést keltett. Ely ilyen esodát terem meg mostan Lichtmann Sándor üzlete Bpest, Rottenbiller-utca 12/v. szám azzal, hogy 3 méter, vagyis egy teljes férfi-öltönyre való ruhaszövetet szürke, drapp, barna, zöld feketé és sötétkék színben, csak 3 ft 50 krért szállít az ország bármely részébe. Ez a szinte hihetetlen olesóságot úgy tudta megteremteni, hogy a vételár alig fedezte a munkadíjat. Nincs tehát semmi félrevezetés kijelentésében mikor ilyen olesó árban szállít 3 méter ruhaszövetet, melynek minden egyes darabja válogott minőségű és divatos mintájú. Ajánlatos tehát a ugyközönségnek, hogy minél sűrűsebben rendeljen meg ezen olesó posztóból néhány öltönyre való, mert ilyen olesó árban csak rövid ideig szállít egy férfi öltönyt kiadó három méter ruhaszövetet. Megrendeléseket sziveskedjük minél sűrűsebben eszközölni, mert nem lehetetlen, hogy készlete a közeli napokban el fog fogyni. Megrendeléseket utánvét mellett eszközöl. Mintákat a rövid szállítási idő és nagy forgalma miatt nem küldhet.

Közgazdaság.

Mivel lehet a perjét legjobban kiirtani.

Ott, hol a föld nem oleszker megmunkálásával nem sokat törődnek, a hol a tarlót idejekorán csekélylen fel nem török, a hol az öszzi szántásokat rendszeresen nem gondozzák, gúási mértékben lép fel a perje, a mely aztán fejlődésében teljesen megakasztja a növényt — S ha már elhatárolódott, nem használ ott se gyomlálás, se kapálás semmi egyéb eljárás, mindaddig, mig annak igazi gyökeres kiirtásához nem fogunk. — Ez a gyökeres kiirtás pedig a következőkben nyilvánul:

A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.
Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziser, a mely már több mint 33 év óta megbízható bebizonyosodott alkalmassággal köszvények, csuszai és meghűléseknel.

Intés. Silányabb utazatok miatt bevásárlókor óvatossá legyünk és csakos orvosi díveket dobozokban a „Richter” védjeggyel és a „Richter” cégjeggyel fogadjunk el. — 30 f., 1 l., 40 f. és 2 l. árban a legjobb gyógyszerárban kapható.

Főraktár: Török József gyógyszerésznél
Budapesten.

Richter F. Ad. és társa.
csesz. és kir. udvari szállító.
Rudolstadt.

Meghívó.

A Délvas megyei Takarékpénztár Részvénytársaság

Muraszombatban

1902. évi márczius hó 16-ikán d. u. 2 órakor

az intézet hivatalos helyiségében

XVII. évi rendes közgyűlést

tart, melyre a t. részvénytulajdonosok tisztelettel meghívattak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság évi jelentése.
2. A zárszámadás és mérleg előterjesztése, a nyereségnek felosztása.
3. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
4. A kimaradó igazgatósági tagok helyett újak választása.
5. Esetleg beadandó indítványok.

A t. cz. részvényesek figyelemessé tétetnek, miként a közgyűlésre részvényeiket az alapszabályok 72. §-a értelmében magukkal hozni sziveskedjenek.

Kelt Muraszombatban, 1902. évi február 24-én.

AZ IGAZGATÓSÁG.

